

HARLEQUIN®

King

JULES BENNETT
SÜÜTU NAIN
JA VALLUTAJA
MEES

039

OKTOOBER

Jules Bennett
HER INNOCENCE, HIS CONQUEST
2011

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-le. Kaanekujundus pärineb Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud. See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Irma Aren
Korrektor Inna Viires

© 2011 by Jules Bennett
© 2011 Kirjastus ERSEN

® ja TM litsentseeritud kaubamärgid kuuluvad Harlequin Enterprises Limitedile. Kaubamärgid, mis on tähistatud märgiga ®, on registreeritud Eestis ja/või Siseturu Harmoniseerimise Ametis või mõnes muus riigis.

E10230811
ISBN 978-9949-25-120-9

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest www.ersen.ee ja e-raamatud www.ebooks.ee

Üks

„See mulle meeldib. Näha töödejuhatajat oma töölisi kontrollimas.”

Anastasia Clark keskendus oma meeste nobedale tööle ja püüdis mitte vaadata laiaõlgset meest, kes oli ennast ta kõrvale sättinud. „Paistab, et sa jätkad vanas vaimus.”

„Seda küll.”

Ana riskis Zach Marcumi poole vaadata. Mees oli niisama karm ja paganama seksikas nagu kahe aasta eest Victor Lawsoni kontoris, kus nad olid viimati kohtunud. Miks ta peab ometi nii kütkestav olema?

„Lähme su kontorisse,” ütles Zach teda läbi tumedate päikesepillide silmitsedes. „Me peame arutama mõningaid asju.”

Ana surus märkmealuse vastu rinda ja pööras ennast Zachi poole. „Kas me siin ei võiks arutada?”

Kes teadis, mis mõtted liiguvad nende prillide taga, aga Ana oli tänulik, et ta ei pea Zachile otse silma vaatama. Need tumedad eksootilised silmad teevad naised keeletuks. Ükskõik millise naise peale tema.

Jumal aidaku teda. Kesk-Läänes, kust Ana pärit oli, polnud nii seksikaid mehi.

Zachi suunurgad kerkisid. „Ei, siin on liiga kuum.”

Ta seadis töösaabastes sammud väikese treileri poole, just nagu peaks Ana talle järgnema lihtsalt sellepärast,

et nii kästi. Zach on täpselt nagu mu isa, mõtles Ana. Kuigi Zach oli üks seksikamaid mehi, keda ta teab, ei tähenda see veel, et ta ninakas suhtumine oleks vastuvõetav.

Ana polnud veel kunagi töötanud nii ülbe... ega seksika projektijuhiga. Ta pidi selle mõtte peast viskama ja muretsema pigem oma töö ja Miami igapäevaste vihmade pärast.

Kui seda kuurorti poleks ehitanud renoveeritud hotellide miljardärist omanik Victor Lawson, oleks Ana sellest tööst loobunud.

Tal oli niigi palju tööd ja kindel sissetulek, eriti pärast seda, kui ta raha enam tühistele asjadele ei raisanud. Kõik, mis jäi üle arvetest – nende hulka kuulus ka isa hasartmäng –, paigutas Ana aktsiatesse või säästudesse või läkitas emale.

Aga kohtumine Victori ja Marcumi agentuuriga pani teda tõele näkku vaatama. Projektis osalemine tõstaks kõvasti ta mainet. Zachi kaksikvend Cole ja Cole'i mõrsja Tamera olid arhitektid ja suurepärased inimesed. Ja nagu Ana oli kuulnud, siis tänu sellele, et Victor Lawson oli nad mõlemad Marcumi agentuuri tööle palganud, oli Tamera endine arhitektuuribüroo nendega ühinenud.

Ana polnud Marcumi-kaksikute nooremat õde näinud, kuid oli ka temast imetusväärseid asju kuulnud.

Mis jätsid Zachi varju. Aga igas perekonnas on keegi selline. Keegi, kes peab olema iga etenduse särav täht

ja kellele kõik peavad tähelepanu pöörama, olgu teenitult või mitte.

Zach oli Ana isa täielik koopia – vähemalt nagu too oli olnud enne seda, kui oli kogu vara hasartmängudega maha mänginud. Ilus mees, kel oli rohkem raha, kui ta oskas sellega midagi mõistlikku ette võtta, ja kes uhkeldas sellega igal võimalikul viisil, samuti oma sarmiga, teades, et naised jooksevad talle karjakaupa järele.

Noh, kui Zach arvab, et see on tema, Ana, tööstiil, siis mõelgu uuesti. Ana on alati olnud professionaal. Ja olgu ta neetud, kui laseb Zachil ja tema arhitekti-egol eksitada ennast või tähtsaimat projekti, milles Anal on õnnestunud eales osaleda

Ta ei saanud mõelda ainult endale. Tal oli töölisbrigaad meestest ja naistest, kel olid perekonnad ja kes sõltusid temast. Rääkimata isast, kes oli juba helistanud ja rääkinud, et vajab veel kümmet tuhandet. Kui ema isa maha jätaks, saaks ema kõik. Kogu raha, mis isa maha mängib, läheks ema unistustemajale. Ja isa peaks ise toime tulema. Tal oli ammu aeg ajada selg sirgu ja käituda nagu mees, kes ta kunagi oli olnud.

Ana pööras oma tolmustes saabastes jalad ringi ja järgnes Zachile oma ajutisse kontorisse.

Zach oli juba sisenenud ja tundis ennast koduselt kollasel vinüültoolil Ana laua vastas.

„Milles asi?“ küsis Ana, sulgedes ukse, hoidmaks kliimaseadmest tulevat värskendust.

Zach võttis seksikad päikesepriidid eest ja viskas lauale projektijooniste peale. Siis libistas ta jultunud, pool-suletud laugudega magamistoapilgu üle Ana näo, otsekui oodanuks, et Ana kohe minestab.

Ilmselt oli Miami pörgulik palavus Anale mõjunud. Ta olekski äärepealt minestanud.

„Kas ma tegin sulle midagi?”

Seesugusest otsekohesest küsimusest jahmunud Ana võpatas pisut. „Kuidas, palun?”

Zachi käed olid ta kitsastes teksapükstes puusadel. „Ma olen ikka osanud inimeste mõtteid lugeda, kuna olin alati pere vaikne lammas, istusin tagaplaanil ja jälgisin. Sinu kohta võin ma praegu öelda, et sa ei hooli eriti minust.”

Naeru kätte peaaegu lämbuv Ana toetas puusa vastu lauanurka. Ta ei kavatsenudki istuda. Siin, oma mängumaal, ei tohi ohje käest lasta. Selle asemel et märkmealusega Zachile vastu pead virutada, pani ta selle asjalikult ja rahulikult lauale.

„Zach, ma ei tunnegi sind õieti. Mul pole probleeme su seltskonnas viibimisega ega ka sinuga koos töötamisega.”

Zach naaldus lähemale, kulmud otsekui hindavalt kokku surutud. „Ei, küsimus pole töösuhetes. Sinu firma on kõige kompetentsem, kellega ma olen töötanud. Küsimus on sinus. Selles, kuidas sa minu tulles selja sirgeks ja lõua trotslikult püsti ajasid. Sest pole midagi, aga

su natuke liiga asjalik suhtumine paneb mõtlema, mida sa tahad sel moel kompenseerida.”

„Suhtumine?” küsis Ana vastu. „Ärgem laskugem arutluse suhtumisest või isiklikust hinnangust. Ega sa sellepärast tulnud.”

„Kus su ülejäänud töömehed on?”

Ana käed liikusid tahtmatult viisil, mida ta poleks soovinud. Ta ei tohi näidata Zachile, et ta on närviline või pahur.

„Nad on nädala pärast siin.” Ta vaatas Zachile silma, kuigi see läks talle maksma mitu ülearust südame-lööki. „Me lõpetame Seattle’is ühte teist ehitusobjekti ja vihmade tõttu oleme kuu jagu ajast maas. Emake loodus ei hooli tähtaegadest.”

Zach astus ta juurde ja aetas käe lauale otse Ana puusa kõrvale. „Kas sa sead mitmemiljonilise lepingu ilma pärast ohtu?”

Nüüd ajas Ana ennast täies pikkuses püsti, mida oli oma kõva kolm tolli üle vastu lauda nõjatava Zachi. „Ma võin töötada igasuguse ilmaga ning püsida eelarve ja tähtaja piirides, härra Marcum.”

Naeratus tungis läbi Zachi karmide habemetüügastes näojoonte. „Taas kerge suhtumise muutus. Sa kutsusid mind härra Marcumiks. Mõni hetk tagasi olin ma veel Zach.”

Miljonär või mitte, aga Zachis oli paha poisi külg, mis ajas lausa karjuma. Miks ta peab nii seksikas olema? Ja veel hullem – miks ta peab seda ise teadma?

Ei, kõige hullem on see, vaidles Ana endaga, et Zach on nii kuratlikult võluv ja samas nii hullusti vihale ajav.

„Sa võid mind väga hästi Zachiks kutsuda,” jätkas Zach üleolevalt muiates. „Me näeme teineteist selle ehituse ajal nii sageli, et võiksime olla abielus.”

Ana lükkas juuksesalgu higiselt näole eemale ja õnistas Zachi oma kõige magusama sarkastilise naeratu-sega. „Oh milline õnn!”

„Ma tean,” ütles Zach pilkavalt. „Tsement tuleb esmaspäeval. Ma oletan, et su mehed on platsis?”

Ana noogutas sõnatult. Isegi kui Zach on igas mõttes professionaal, ajab ta isiksus närvi. Seda ei tohtinud välja näidata, aga ta sarm on lämmatav. Ana keeldus, k e l d u s talle näitamast, kui väga ta mõjub Ana feminiinsele, mitteärinaisalikule poolele.

Ta arutles endamisi, kas üldse on mõnd naist, kes suudab sellele vastu panna. Arvatavasti mitte. Ehkki, ega Zach talle ükskõik mis mõttes midagi pakuks. Jumal teab, et Ana oli lihtsalt üks ehitajatest, oli alati olnud. Ta oli sirgunud ehitusplatsidel ja need olid teda vorminud.

Aga väga kerge on armuda seksikasse paha poisi kuulsusega mehesse, nagu teda kirjeldati – ja hästi kirjeldati –, teades, et nende kulunud teksapükste ja musta T-särgi varjus peitub miljonärist ärimees. Ana võis vedada kihla, et see paha poiss kihutab Harleyga ringi ja tal on vähemalt üks tätoveering. Oh, kuidas Ana oleks tahtnud selle Zachi kehal üles otsida.

„Sa oled üle kuumenenud?”

Ana pööras oma tähelepanu uuesti Zachile. „Mida?”

Zach katsus ta põske. „Sa oled liiga kuum. Hangi vett.”

Hangi... Mida? Oh issake, ma ei suuda mõelda. Mitte siis, kui Zachi põial silitab ta kuuma nahka. Kui ta kohe ei lõpeta, on kerge palavus tema kõige väiksem mure.

Kuidas mu keha võib mind niiviisi reeta? Ma ei saa, ei või armuda mehesse, kelle ümber keerleb kari tissikaid näitsikuid, kes trumpavad üksteist üle, et Zachi jalge ette langeda.

„Mul pole häda midagi,” kinnitas Ana Zachi kätt ära lükates. „Ma tahan siit välja.”

„Joo vett, muidu kukud kuumusest kokku.” Zach läks väikese külmiku juurde laua taga ja võttis sellest veepudeli. „Joo. Ma ei saa lubada, et mu töödejuhataja on rivist väljas juba enne, kui esimene tala paigas on.”

Pudelit võttes ja korki pealt keerates teadis Ana, et Zachil on õigus. „Tänan.”

Külm värskendav vesi oli just see, mida ta vajab, aga seda ei tahtnud ta härra Ennast Täis Egole kuidagi tunnustada. Samuti polnud tal tahtmist tunnustada, et Zachi puudutus oli mõjunud kõrvetavamalt kui Miami juuni-kuine kuum päike.

Halastus, on see mees alles ohtlik. Ja ta pilk patune. Võib-olla ongi tal õigus ninakas olla.

„Parem on,” jätkas Zach ta nägu silmitsedes, „kui hoiad selle ilmaga veepudeli alati kaasas.”

„Meil on seal külm vesi minu ja tööliste jaoks alati olemas. See pole mu esimene ehitusplats, nagu sa tead.”

Zachi hingemattev naeratus laienes. „Jah, ma tean su mainet.”

Mida see veel peaks tähendama? Mahe hääletoon ja see, kuidas ta pead kallutas, andsid ta sõnadele hoopis uue tähenduse. Ta käitus, nagu teaks Ana puhtisiklikest asjadest. Kindlasti ei hakka Zach tema eraelu arutama... või hakkab?

Ana hakkas ülekuumenenud peast jalataldadeni kihelama. Ta ei tahtnud neid soovimatuid emotsioone. Tal polnud seesuguste narruste jaoks aega. Ta hakkab töötama päev päeva kõrval seksika upsaka mehega, kuid miskipärast Zachi varjutatud pilk, habetunud lõug ja kogu ta alfaisase hoiak tekitasid kihelust kohtades, kus Ana ei osanud oodata.

„Härra Marcum...”

„Zach,” katkestas Zach teda.

„Zach. Nii väga, kui ma tahaksingi siin istuda ja kliimaseadme ees vett juua, pean ma tagasi välja minema. Kas sul on veel mingit soovi?”

Ülbe naeratus kadus ja asendus kerge õlakehitusega. „Mu soovid on lõputud, kuid alustagem sinu organismi veega varustamisest.”

Selle mehe juuresolekul peab sõnadega tõsiselt ettevaatlik olema, ent Anal oli kõhe tunne, et ka kõige

muuga, mis Zachiga seotud, peab veel ettevaatlikum olema.

Ana keeras veepudelile korgi peale ja suundus ukse poole. Avas selle ja lasi Zachi mööda.

„Homseni!” hüüdis Zach, sammudes uhke mootorratta poole, mis maksis kahtlemata rohkem kui mõne Ana tööliste aastapalk. Peabki vist ennast külma vett täis kaanima. Jälgides mehe eemaldumist, tundis Ana, et selles talumatus kuumuses vajab ta organismi veega varustamiseks tõepoolest iga piiska.

Aga kohe tuletas ta endale meelde, et tema isa oli samuti kunagi väga sarmikas. Oma ehitajakarjääri tipus. Kuid hasartmängukirg ja loendamatud armuafäärid hävitasid kangelase, kes ta Ana silmis oli olnud.

Psühhiaatril oleks Anaga lõbus olnud. Aga Ana ei tahtnud maksta mõnele võõrale inimesele selleks, et rääkida oma suhtlemisraskustest, kuna isa oli hävitanud ta usalduse maailma vastu. Või sellest, miks eelistas ta lihtsat eluviisi, kuigi tal oli piisavalt raha, et olla ekstravagantne. Ana ei tahtnud lasta ennast tõmmata maailma, mida ta poleks suutnud kontrollida.

Ta läks tagasi ehitusplatsile, kuid Zachi eemalduva mootorratta mürinat kuuldes hakkas ihu uuesti kihelema. Halastust, see mees mõjub isegi siis, kui teda näha ei ole.